

Ryska stadsantikvarier och en av Kronstadts kyrkportar

Som deltidsmissionär på Kronstadt utanför Sankt Petersburg försöker jag se till att jag är på plats varannan jul och påsk. Det brukar även bli en sommarresa och en ansats till höstresa. I år blev julresan sen. Jag hade glömt att det tar sin tid med proceduren att få visum-inbjudan. Men det passade mig egentligen därför att jag denna gång ville få kontakt med Vattenverkets ledning för att komma vidare med frågan om öppnandet av den gamla igensatta kyrkporten (i år nyårs/julledigt t.o.m. 12 januari). Vi

har sedan 2009 tillåtelse att komma in på orgelläktaren för gudstjänst. Den iordningsställde Vattenverket själva. Beskedet denna gång var att kyrkan får tillbaka prästgården detta år och kyrkobyggnaden om två år. Tack vare kyrkokansliet och Vattenverket närmar vi oss lösningen på frågan om tillgång till den gamla kyrkan, en uppgift jag fick vid prästvigningen 2002. En av de två gamla evangelisk-lutherska kyrkorna på ön, S:t Elisabet, är ännu en del av stadens vattensystem med bassäng i långhuset.

När det blev tillfälle att tala med biskop Aarre nämndes funderingar om att den gamla prästgården, så stor den är, skulle kunna bli ålderdomshem. Det är inte svårt att se behoven av hjälp för sådana projekt. Fastighetsansvarige på kyrkokansliet har mer utåtriktad, svårfinansierad verksamhet i tankarna. Denne Alexander Kodriatsof driver själv ett intressant restaureringsprojekt i centrala S:t Petersburg med iordningsställandet av en av de tidigare tyska evangeliska kyrkorna, S:t Anna (där Edith Södergrans mor en gång gick i skolan). Det är nu en skyddad kyrkoruin med spännande installationer. Konstnärer och ungdomar medverkar.

Min fråga är om Vattenverkets

*Diakonen Aleksej Belaosof som besöker
Kronstadts hospice regelbundet*

NORDISK ÖSTMISSION

ledning kan tänka sig leda öppnandet av S:t Elisabets kyrkport. Det kräver samordning. Då blir det tillträde direkt från gatan. F.n. går vi in genom Vattenverkets vakt.

Men, det är inte alldeles enkelt att hitta stadsantikvarien i en stad på 5-7 miljoner (jag fann henne!). Knepigare var det med fastighetsverkets ansvarige. Jag kom på fel dag. Bara mottagning följande dag när jag skulle resa hem.

Jag vill alltså bekosta en ny kyrkport i gediget hantverk och samlar in pengar för det. I bästa fall kan 50.000 Skr räcka. Det finns nu en grundplåt. Det sägs att fastighetsverket ska ta ett finansiellt huvudansvar. Upptäckten denna gång är att det inte krävs någon ombyggnation bakom den igensatta porten, där

syns det gamla vapenhuset. Det ska bli intressant att se hur mycket konservering av gammalt och hur mycket nytänkande som stadsantikvariern kan tänka är möjligt. Den långsamma processen med S:t Anna har man tydligen inget emot. Välkommen att höra av er om t.ex. en församlingsafton med bilder och inbjudan att skänka en slant till Kyrkportsprojektet. Välkommen med förfrågan om litteratursirkel/resa på tema Dostojevskij och Edith Södergran för att bli lite mer bekant med detta gränsland mellan Sverige, Finland och Ryssland, och/eller en Kyrkresa till uppbyggelse (se tidigare versioner NÖ 4/2012 och 4/2014).

Med vänlig hälsning

Jonas Nilsson

+46 76 063 15 49

Högmässan Påskdagen 2014. Diakonen Pavel Tsvetkof (längst t.v.) inbjuder återkommande till gudstjänst och bibelstudium.